

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel"

KOM(2005) 343 slutlig – 2005/0138 (COD)

(2006/C 185/16)

Den 26 september 2005 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 23 mars 2006. Föredragande var **Umberto Burani**.

Vid sin 426:e plenarsession den 21 april 2006 antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 85 röster för, 15 röster emot och 6 nedlagda röster:

1. Inledning

1.1 Detta förslag till förordning syftar till att i gemenskapens lagstiftning införliva den särskilda rekommendation nr VII (SR VII) som utarbetats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF). Målsättningen är att **hindra terrorister och andra brottslingar** från att obehindrat kunna göra överföringar av kapital på elektronisk väg, samt att avslöja missbruk⁽¹⁾. Förslaget ingår i en serie lagstiftningsåtgärder och bestämmelser som syftar till att å ena sidan **frysa terroristers egendomar**⁽²⁾ och å den andra att **förhindra tvätt av pengar** som kommer från **olaglig verksamhet**⁽³⁾.

1.2 Sammanfattningsvis är de åtgärder som föreslås av kommissionen enkla till sin utformning men betydelsefulla och effektiva i sin konkreta tillämpning. I förslaget fastställs **skuldigheten för betalningsleverantörer** – i praktiken de finansinstitut som ombesörjer överföring av medel – att **ta fram uppgifter om beställaren**. Dessa uppgifter skall **uppges vid överföring från betalarens betalningsleverantör till den slutliga mottagarens (betalningsmottagarens) betalningsleverantör**. Bestämmelserna gäller **medel som överförs inom EU** och, med vissa undantag och särbestämmelser, även överföringar från och till tredjeländer.

1.3 EESK är helt införstådd med att det behövs en förordning med artikel 95 i EG-fördraget som rättslig grund. Denna lösning har dessutom fått ett preliminärt godkännande av medlemsstaterna och av företrädare för betalningsleverantörerna. Det råder allmän enighet kring lämpligheten i att anta ett instrument för direkt tillämpning i form av en förordning snarare än ett direktiv, eftersom införlivandet av ett direktiv i den inhemska lagstiftningen skulle kunna leda till oenhetlig tillämpning. De åtgärder som presenteras i kommissionens dokument är, på det hela taget, korrekta och förnuftiga. EESK hyser dock vissa **tvivel när det gäller hur effektiva de är i praktiken**, åtminstone på kort sikt.

(1) FATF, Revised Interpretative Note to Special Recommendation VII: Wire Transfer.

(2) Rådets förordning (EG) nr 2580/2001 och 881/2002.

(3) Direktiv 91/308/EEG, direktiv 2001/97/EG, ...

1.4 Kommittén anser att denna förordning har vissa "svaga punkter", dels för att den ger betalningsleverantörerna stort utrymme för individuella bedömningar, dels för att man föreslår tekniska förfaranden som brottslingarna har stora möjligheter att kringgå.

2. Allmänna synpunkter

2.1 Problemet med att bekämpa "olaglig verksamhet" (en term som ibland används i gemenskapsterminologin i stället för organiserad brottslighet – en eufemism som man för övrigt borde sluta att använda) togs för första gången upp på ett konstruktivt sätt – åtminstone i ett bredare perspektiv – vid Europeiska rådets möte i Dublin 1996. Resultatet blev en **handlingsplan** som antogs av Europeiska rådet i Amsterdam 1997⁽⁴⁾. Den bestod av 30 detaljerade program som var kopplade till varandra och som borde ha genomförts senast vid utgången av 1998. Efter åtta år har dock de flesta av dem ännu inte genomförts.

2.2 Begreppet "organiserad brottslighet" har utvecklats successivt sedan dess: 1998 riktade OLAF⁽⁵⁾ (då UCLAF) uppmärksamheten mot **skattebedrägerier** i stor skala till skada för gemenskapsfinanserna och menade att detta var **den organiserade brottslighetens verk**. Sedan ledde attentatet mot Twin Towers och de attentat som följde till att detta begrepp – med särskild kraft och tydlighet – också kom att omfatta **terrorism**.

2.3 Samma begreppsutveckling och handlingslinje har man också anammat inom arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt (Financial Action Task Force on Money Laundering – FATF), som inrättats av de stater som ingår i G8 och som fortfarande utgör det mest betydelsefulla organet för regeringssamverkan. Arbetsgruppen bildades i syfte att bekämpa den organiserade brottslighetens penningtvätt, men har nu

(4) Handlingsplan för bekämpande av den organiserade brottsligheten, EGT C 251, 15.8.1997.

(5) KOM(1998) 276 slutlig, "Skydd av gemenskapens finansiella intressen - Kampen mot bedrägerier – Årsrapport 1997".

vidgat sina verksamhetsramar till att gälla alla former av finansiell verksamhet som är kopplad till terrorism. Särdeles viktiga är arbetsgruppens nio särskilda rekommendationer (SR) som till största delen har överförts till gemenskapsbestämmelser avseende penningtvätt och betalningssystem. Den särskilda rekommendationen nr VII om "överföringar på elektronisk väg" som genomförs av terrorister och andra brottslingar har förts in i det aktuella förslaget till förordning.

2.4 Att olaglig **finansiell verksamhet** – vare sig den är kopplad till terrorism eller organiserad brottslighet – betecknas som ett **globalt fenomen** som skall bekämpas med samlade krafter kan vara positivt i den meningen att begreppen klargörs, vilket också, men inte enbart, har betydelse för det konkreta genomförandet av brottsbekämpningen på fältet. Det händer i dag, både på gemenskapsnivå och nationellt, att man lägger tyngdpunkten på antingen den ena eller den andra faktorn. I den stora mängd initiativ som antagits talas det omväxlande om "organiserad brottslighet inklusive terrorism" eller om "terrorism och annan brottslig verksamhet". Det är inte alltid så lätt – för de undersökande myndigheterna och för betalningsleverantörerna – att knyta den olagliga finansiella verksamheten till en specifik sektor, särskilt som **terroriseringen har utvecklat nära förbindelser med den organiserade brottsligheten och omvänt** inom vissa sektorer: t.ex. vapen- och narkotikahandel, illegal invandring, sedel- och dokumentförfalskning.

2.5 När det gäller kampen mot olaglig **finansiell verksamhet** är alltså organiserad brottslighet och terrorism **två aspekter av samma fenomen**. Intrycket att detta inte alltid är den rådande uppfattningen förstärks också av inledningen i det aktuella förslaget till förordning, där man finner den återkommande formuleringen "**kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism**". Utan att här gå in i detalj på de föreslagna åtgärderna, anser EESK att detta uttrycksätt är vilseledande. I kommentarerna nedan om enskilda artiklar presenteras våra motiveringar till varför det måste göras klart att det handlar om organiserad kriminalitet och terrorism.

2.6 Å andra sidan beror denna begreppsförvirring också på själva arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF). Rubriken för de nio särskilda rekommendationer som nämns i punkt 2.3 är "Finansieringen av terrorism", utan några förklarande tillägg. Rubriken för tolkningsmeddelandena till rekommendationerna är "Särskilda rekommendationer mot finansiering av terrorism" ⁽⁶⁾ men det talas i texten om att hindra terrorister och andra brottslingar från att kunna göra överföringar obehindrat ⁽⁷⁾. Vid överförandet av arbetsgruppens rekommendation har kommissionen behållit denna distinktion genom att låta förslaget till förordning ingå bland åtgärderna i **kampen mot terroriseringen**. Enligt EESK borde detta i stället uppfattas som en insats som hör hemma bland de mer allmänna insatserna i **kampen mot penningtvätt och organiserad brottslighet**. Ur juridisk synvinkel har inte denna distinktion någon betydelse, men på

det praktiska och operationella planet får den det, vilket vi kommer att försöka visa i kommentarerna som följer.

3. Kommentarer till förslaget

3.1 **Artikel 2: Tillämpningsområde.** Förordningen skall tillämpas på överföringar av medel till eller från betalningsleverantörer som är etablerade inom gemenskapen och medel som sänds till en mottagare eller från en betalare inom gemenskapen. Den skall också tillämpas på överföringar från gemenskapen till betalningsmottagare utanför gemenskapen (artikel 7) samt överföringar till gemenskapen från tredje land (artikel 8), med vissa justeringar.

3.1.1 Förordningen skall inte tillämpas på överföringar av medel som härrör från en **affärstransaktion** som utförs med hjälp av kredit- eller bankkort, under förutsättning att en **unik identifikationskod** åtföljer alla överföringar av medel som härrör från denna affärstransaktion och gör det möjligt att **spåra transaktionen tillbaka till betalaren**. Överföringar med användning av elektroniska betalningsinstrument (elektroniska pengar), dvs. förbetalda kort, undantas inte uttryckligen, men nämns inte heller uttryckligen. Betalningsleverantörerna kommer själva att framföra sina åsikter i de tekniska frågorna. EESK kan för sin del notera att korttransaktioner följer en process som är den omvända i förhållande till betalningsorderns: Ordregivarens betalningsleverantör (som får ett kontoutdrag med uppgifter om hur kortet har använts) känner inte till mottagarens verksamhet eller förhållandet mellan ordregivare och mottagare. I en övervägande majoritet av fallen är det **omöjligt att särskilja vilka transaktioner som är affärstransaktioner och vilka som inte är det**, och ofta kommer det också att vara tekniskt omöjligt att fastställa vem betalaren är.

3.2 **Artikel 5: Information som skall åtfölja överföringar av medel.** Betalningsleverantörerna skall se till att överföringar av medel åtföljs av fullständig information om betalaren. De skall **säkerställa att uppgifterna är fullständiga och korrekta**. Vid överföringar på upp till 1 000 euro till betalningsmottagare utanför gemenskapen får dock betalningsleverantörerna bestämma omfattningen på denna kontroll. Denna flexibilitet är rimlig och realistiskt, men kan emellertid göra det möjligt att föra ut avsevärda belopp som påstås vara **överföringar till släktingar i hemlandet**, men som endast skenbart går till familjemedlemmar. Å andra sidan är den kontroll som normalt krävs för alla andra betalningsorder problematisk för denna typ av överföringar som ofta sker i kontanter från en mängd olika personer genom skilda betalningsleverantörer. Fastställandet av identiteten hos dessa personer är inte särskilt viktigt.

3.2.1 Undantagen från kontroll av betalningsorder på högst 1 000 euro ställer emellertid krav på betalningsleverantörerna att införa en särskild procedur som är kostsam och onödig. Det vore bättre att hänvisa till gällande bestämmelser om penningtvätt när det gäller betalningsorder från kontrolösa beställare.

⁽⁶⁾ *Special recommendations on terrorist financing.*

⁽⁷⁾ *Preventing terrorists and other criminals from having unfettered access.*

3.3 Artikel 9: Överföringar av medel då information om betalaren saknas. Enligt artikel 6 skall den betalningsleverantör som initierar överföringen överlämna uppgifter som möjliggör identifieringen av betalaren till mottagarens betalningsleverantör. Om sådana uppgifter saknas eller är ofullständiga skall mottagarens betalningsleverantör begära kompletterande information från betalarens betalningsleverantör. Mottagarens betalningsleverantör kan antingen avvisa överföringen, hålla inne medlen eller göra dem tillgängliga för betalningsmottagaren på eget ansvar, men i enlighet med all tillämplig lagstiftning om penningtvätt. Om detta upprepas skall betalningsmottagarens betalningsleverantör **avvisa alla överföringar från denna betalningsleverantör eller avsluta sin affärsrelation med denna betalningsleverantör.** Ett sådant beslut skall **meddelas "de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism"**.

3.3.1 Kravet på ett kreditbolag att avbryta affärsrelationerna med ett annat bolag i dessa fall innebär ett tydligt *proportionalitetsproblem*: Förbindelserna mellan internationella kreditbolag begränsar sig inte till penningöverföringar, som tvärtom i allmänhet endast utgör en liten del av dessa förbindelser. Kontakterna inbegriper även krediter, tjänster, transaktioner med värdepapper osv. till ett värde som vida överstiger värdet av en (möjlig) regelstridig penningöverföring. Att *omedelbart* avsluta förbindelserna, som kommissionen föreslår, skulle innebära ansevärd och omotiverade skador för såväl betalningsleverantören som dess kunder.

3.3.2 Begreppet *ansvariga myndigheter* väcker de grundläggande frågeställningar som diskuterades i introduktionen till yttrandet. Även om de allmänna bestämmelserna mot penningtvätt ålägger betalningsleverantörerna och deras personal stort ansvar (även straffrättsligt) är det inte alltid lätt att klara ut om en transaktion som bedömts som "misstänkt" skall betraktas som "vanlig brottslighet" eller "finansiering av terrorism". I alla länder finns myndigheter som svarar för utredning och bekämpning av olika typer av brott: kriminalpolis (ibland uppdelad på olika organ), ekobrottsutredare, tull, säkerhetspolis osv. Eftersom inga precisa anvisningar ges, faller bördan på betalningsleverantörerna att fastställa **vilken myndighet de skall vända sig till.** Enligt förordningen skall alltså betalningsleverantörerna göra bedömningar som inte faller inom deras yrkesmässiga område.

3.3.3 Det skulle alltså behövas en bestämmelse som tvingar medlemsstaterna att inrätta en **gemensam kontaktpunkt** som ansvarar för att ta emot anmälningar och vidarebefordra dem till behörigt organ för utredning⁽⁸⁾. Denna åtgärd planerades för övrigt redan i rådets program från 1998.

3.4 Artikel 10: Riskbedömning. Enligt denna artikel skall mottagarens betalningsleverantör betrakta ofullständig information om betalaren som en faktor vid sin bedömning av om en

⁽⁸⁾ Tanken på en enda kontaktpunkt är inte ny och kommer inte från EESK. Redan i rådets program från 1997, som citerades i punkt 2.1, framfördes förslag om att varje medlemsstat bör inrätta en gemensam kontaktpunkt som skall ge tillgång till alla brottsbekämpande organ. Det har gått många år sedan dess utan att något sådant organ inrättats, och samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna utgör fortfarande ett olöst problem, på både nationell och europeisk nivå.

överföring är misstänkt och om denna överföring skall rapporteras till de ansvariga myndigheterna. Enligt bestämmelserna skall alltså betalningsleverantören från fall till fall avgöra om det rör sig om ett misstag, ett utlämnande eller ett "verkligt" misstänkt fall, en uppgift som kan visa sig svår om man betänker att alla betalningsleverantörer dagligen måste hantera stora mängder transaktioner. När det gäller anmälan hänvisas här till kommentarerna i punkterna 3.3.2 och 3.3.3.

3.5 Artikel 13: Tekniska begränsningar. Denna artikel behandlar överföringar från tredje land: Mottagarens betalningsleverantör skall under fem års tid bevara all information som mottagits om betalaren, oavsett om denna information är fullständig eller ej. Om den förmedlande betalningsleverantören är verksam inom gemenskapen skall denna informera betalningsmottagarens betalningsleverantör om uppgifterna är ofullständiga. Dessa bestämmelser kräver inga särskilda kommentarer utom möjligen att det kan utgöra en avsevärd börda att bevara uppgifter så länge – det kan innebära att miljontals uppgifter samlas. Ett sådant krav är endast motiverat om man *verkligen anser* att det tillför någon nytta. Det vore kanske tillrädligt att se över denna fråga och begränsa kravet på bevarande av uppgifter till transaktioner som överskrider ett visst värde.

3.6 Artikel 14: Samarbetsskyldigheter. Betalningsleverantörerna är skyldiga att **samarbeta** med de myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism och **utan dröjsmål överlämna uppgifter och information.** Dessa myndigheter får *endast* använda informationen för att förebygga, undersöka, upptäcka eller lagföra penningtvätt eller finansiering av terrorism".

3.6.1 EESK **står helt bakom** detta krav, med ett tillägg riktat till dem som **hyser farhågor** för en möjlig försvagning av skyddet av den personliga integriteten: I kampen mot ett mycket stort samhällshot kräver samhällets högre intressen i vissa fall att **undantag görs från huvudprinciperna** för att samhällets skydd skall garanteras. Kravet på myndigheterna att endast använda informationen för föreskrivna ändamål är i sig en garanti mot missbruk. Rent allmänt kan sägas att den som gör överföringar till organisationer som arbetar för "verkliga" samhällseliga mål eller för allmänhetens nytta inte har något att frukta. Det handlar ju i sådana fall varken om skatteflykt, brott, eller klandervärdt handlande.

3.6.2 Å andra sidan finns det skäl att fundera över hur effektiva dessa åtgärder kan bli **i praktiken.** Betalningsleverantörerna bör verka efter den allmänna normen om "kundkänedom" som om den tillämpades skulle undanta sådana kunder från kontroll och anmälan som är kända och att betrakta som hederliga. Denna regel är tämligen lätt att tillämpa på mottagarsidan. Långt svårare och mödosammare är kontrollen av betalaren, särskilt när överföringarna sker med de metoder som diskuteras i punkt 3.1.1.

3.7 **Artikel 19: Överföringar av medel till välgörenhetsorganisationer inom en medlemsstat.** Denna artikel innebär ett **undantag** från bestämmelserna i artikel 5: Medlemsstaterna får undanta betalningsleverantörer från skyldigheten att meddela uppgifter om betalarens identitet vid överföringar av medel till **organisationer som utför verksamhet för välgörande, religiösa, kulturella, pedagogiska, sociala eller föreningsinriktade ändamål, samt miljöskyddsorganisationer** och organisationer som verkar för hållbar utveckling på följande villkor:

- a) Dessa organisationer skall vara underkastade rapporteringskrav inom ramen för tillsyn av en myndighet eller externa revisionskrav.
- b) Överföringarna är begränsade till högst 150 euro.
- c) Överföringarna äger rum uteslutande inom den berörda medlemsstatens territorium.

3.7.1 För de medlemsstater som använder undantagsbestämmelserna kommer det förvisso att bli en stor utmaning att registrera relevanta organisationer och kontrollera att bestämmelserna uppfylls. Dessutom skall betalningsleverantörerna i varje enskilt fall säkerställa att betalaren finns registrerad på en "vit" lista som ständigt skall uppdateras, en uppgift som utan tvivel är mycket betungande. Förhållandena varierar emellertid från land till land: I länder med bristfällig lagstiftning kan det bli mycket svårt att uppfylla villkoren i punkt 3.7 a.

3.7.2 Det undantag som beviljas i förslaget till förordning grundar sig på tanken att de sociala målsättningar som dessa organisationer verkar för i sig skulle garantera korrekt användning av medlen. Detta är sant för majoriteten av dessa organisationer, välkända organisationer och öppna insamlingar i samband med allmänt kända katastrofer, men det är också ett faktum att det bland andra små, mindre kända organisationer som påstår sig verka för samhällliga eller allmännyttiga mål även döljer sig terroristorganisationer som använder dessa organisationer som täckmantel. I fråga om sådan verksamhet som behandlas i senare delen av punkt 3.7 medger inte förordningen att man gör skillnad på organisationer med utgångspunkt i religionstillhörighet. Det är emellertid bekant att finansiering av terrorism emellanåt går via ideella organisationer, till synes harmlösa, som först i efterhand befinns vara farliga. Vid sidan av en majoritet av "genomblickbara" organisationer finns med andra ord bland de ideella organisationerna några som måste bevakas extra noga. Problemet är bara hur man skall kunna spåra dem.

3.7.3 I förslaget tas inte heller hänsyn till att **kriminella organisationer** som inte nödvändigtvis sysslar med terroristverksamhet kan använda ideella organisationer som täckmantel. Intäkterna från småskalig knarkförsäljning, prostitution och

beskyddarverksamhet kan lätt maskeras som bidrag till ideella organisationer med lockande namn, vars företrädare (åtminstone från betalningsleverantörernas synpunkt) står höjda över alla misstankar. Det finns emellertid indirekta varningssystem som i vissa fall kan avslöja misstänkta fall: täta överföringar från samma personer och alltid i kontanter är exempelvis kännetecken på sådan verksamhet som anges ovan. Dessa metoder är emellertid väl kända för brottslingarna som därför vidtar motåtgärder, som att dela upp överföringarna, använda olika betalningsleverantörer osv. Det är alltså framför allt hos **mottagarens betalningsleverantör** som misstankar kan uppstå på grundval av överföringar som kommer ofta och från samma betalare. Med nutida elektroniska betalningssystem skulle för övrigt sådan övervakning endast kunna göras av särskilda, skräddarsydda program, men denna lösning är svår att genomföra.

3.7.4 EESK vill alltså rikta uppmärksamheten på att bestämmelserna om **undantag** – som enligt förordningen skall beslutas av betalningsleverantörerna på eget initiativ eller på grundval av uppgifter de har om syften, kontroller, företrädarnas hederlighet osv. – utgör en **svag punkt i systemet**. Även om betalningsleverantörerna beredvilligt samarbetar kommer det alltid att vara otillräckligt för att sätta stopp för penningtvätt och finansiering av kriminell verksamhet. Det är i första hand myndigheterna själva som måste spela en aktiv roll och **uppgge namnet på misstänkta personer**. För att vi skall nå dit måste emellertid ovannämnda **centrala myndighet** bli verklighet.

3.7.5 EESK vill för övrigt rikta de ansvariga myndigheternas uppmärksamhet på ännu en punkt. Förutom i de fall som anmäls direkt av betalningsleverantörerna skall uppgifterna bevaras i fem år, vanligtvis för att kunna användas av myndigheterna som *bevis på redan begångna brott*. Det handlar alltså till stor del om åtgärder för att kunna styrka brott, inte för att kunna förebygga eller bekämpa brottslighet. Kommittén undrar hur det kommer att vara möjligt i praktiken att ta fram enskilda händelser bland hundratals miljoner transaktioner som samlats under årens lopp.

3.7.6 Slutligen kan man notera att det i förordningens motiveringsdel inte finns några hänvisningar till **kostnaderna för systemet** i förhållande till den potentiella nyttan. Inte alla betalningsleverantörer har en organisation som är tillräckligt utvecklad för att kunna uppfylla alla krav, och även de som har det drabbas av ytterligare kostnader och administrativa bördor. Kostnaderna kommer sedan oundvikligen att drabba alla betalningssystemets användare, en uppoffring som är godtagbar endast om man kan visa att den nya förordningen medför påtaglig och konkret nytta.

Bryssel den 21 april 2006

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND

BILAGA 1

till Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande

Följande ändringsförslag avslogs under förhandlingarna, men fick mer än en fjärdedel av de avgivna rösterna (artikel 54.3 i arbetsordningen):

Punkt 3.7.2

Ändra enligt följande:

"Det undantag som beviljas i förslaget till förordning grundar sig på tanken att de sociala målsättningar som dessa organisationer verkar för i sig skulle garantera korrekt användning av medlen. Detta är sant för majoriteten av dessa organisationer., ~~välkända organisationer och öppna insamlingar i samband med allmänt kända katastrofer, m~~ Men det är också ett faktum att det bland andra ~~små, mindre kända organisationer som påstår sig verka för samhälleliga eller allmännyttiga mål~~ dessa även följer sig terroristorganisationer som använder dessa organisationer som täckmantel. ~~I fråga om sådan verksamhet som behandlas i senare delen av punkt 3.7 medger inte förordningen att man gör skillnad på organisationer med utgångspunkt i religionstillhörighet. Det är emellertid bekant att finansiering av terrorism emellanåt går via ideella organisationer, till synes harmlösa, som först i efterhand befinns vara farliga. Vid sidan av en majoritet av 'genomblickbara' organisationer finns med andra ord bland de ideella organisationerna några som måste bevakas extra noga. Problemet är bara hur man skall kunna spåra dem."~~

Motivering

Motivering ges muntligt.

Resultat av omröstningen

Röster för: 37

Röster emot: 44

Nedlagda röster: 8

Punkt 3.7.4

Ändra enligt följande:

"EESK vill alltså ~~rikta uppmärksamheten på att~~ Även om bestämmelserna om **undantag** – som enligt förordningen skall beslutas av betalningsleverantörerna på eget initiativ eller på grundval av uppgifter de har om syften, kontroller, företrädarnas hederlighet osv. – kan utgöra en svag punkt i systemet är det motiverat med hänsyn till de ideella organisationernas funktioner i ett demokratisk samhälle. Även om betalningsleverantörerna beredvilligt samarbetar kommer det alltid att vara otillräckligt för att sätta stopp för penningtvätt och finansiering av kriminell verksamhet. Det är i första hand myndigheterna själva som måste spela en aktiv roll och **uppge namnet på misstänkta personer.** För att vi skall nå dit måste emellertid ovannämnda **centrala myndighet** bli verklighet."

Motivering

De tillagda styckena är tillräcklig förklaring för de strykningar som föreslås. Det finns inom NGOs en stark reaktion mot de regler som föreslås av FATF. Om EESK uttryckte stöd för de reglerna skulle det dessutom förorsaka stora problem för kommitténs relationer med dessa.

Resultat av omröstningen

Röster för: 43

Röster emot: 52

Nedlagda röster: 7